32007D0779(01)

1.12.2007. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 314/9

ODLUKA VIJEĆA

od 8. studenoga 2007.

o osnivanju Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu (preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

(2007/779/EZ, Euratom)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, posebno njegov članak 203.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

budući da:

(1) Treba napraviti izvjestan broj značajnih promjena vezano uz Odluku Vijeća 2001/792/EZ, Euratom od 23. listopada 2001. o osnivanju Mehanizma Zajednice za omogućivanje jačanja suradnje u intervencijama pružanja pomoći civilne zaštite ([3]) (dalje u tekstu Mehanizam) u svrhu postizanja veće dosljednosti i učinkovitosti u reakcijama u hitnom slučaju Europske unije. Radi jasnoće ta se odluka treba preinačiti.

(2) Posljednjih smo godina svjedoci sve većeg broja i žestine elementarnih nepogoda i nesreća izazvanih ljudskim djelovanjem, koje uzrokuju ljudske žrtve i materijalnu štetu, uključujući uništenje kulturne baštine, gospodarske i socijalne infrastrukture te štetu nanesenu okolišu.

(3) Djelovanje Zajednice u provedbi rezolucije Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u Vijeću 8. srpnja 1991. godine, o unapređenju uzajamne pomoći između država članica u slučaju elementarne nepogode ili tehnološke katastrofe ([4]) pomogla je u zaštiti ljudi, okoliša i imovine. Konvencijom Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu od 17. ožujka 1992. godine o prekograničnim učincima industrijskih nesreća, koju je Zajednica usvojila Odlukom Vijeća 98/685/EZ ([5]), potpomognuto je daljnje poboljšanje prevencije i upravljanja industrijskih katastrofa.

(4) Opća svrha Mehanizma jest pružanje pomoći, na zahtjev, u slučaju težih izvanrednih situacija i omogućivanje bolje koordinacije u akcijama pružanja pomoći koje provode države članice i Zajednica, uzimajući u obzir posebne potrebe izoliranih i najudaljenijih i drugih područja ili otoka Zajednice. Posljednjih je godina značajan porast broja država koje traže pomoć civilne zaštite putem Mehanizma. Mehanizam treba jačati radi postizanja učinkovitije i vidljivije prezentacije europske solidarnosti i omogućivanja razvoja sposobnosti Europe za brzu intervenciju na temelju modula civilne zaštite država članica, kako je zatraženo na Europskom vijeću, održanom 16. i 17. lipnja 2005. godine i u Europskom parlamentu Rezolucijom od 13. siječnja 2005. godine o katastrofi prouzročenoj tsunamijem.

([1]) Mišljenje od 24. listopada 2006. godine (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) SL C 195, 18.8.2006., str. 40.
([3]) SL L 297, 15.11.2001., str. 7.
([4]) SL C 198, 27.7.1991., str. 1.
([5]) SL L 326, 3.12.1998., str. 1.

(5) Mehanizmom bi se u obzir uzelo relevantno zakonodavstvo Zajednice i međunarodne obveze. Ovom se Odlukom, dakle, ne bi smjelo utjecati na recipročna prava i obveze država članica iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma, koji se odnose na predmete iz ove Odluke.

(6) Mehanizmom se treba olakšati intervencija civilne zaštite na sve vrste težih izvanrednih situacija koje se događaju unutar Zajednice ili izvan nje, uključujući elementarne nepogode, nesreće izazvane ljudskim djelovanjem, terorističke čine, tehnološke, radiološke i ekološke nesreće, uključujući iznenadna onečišćenja mora. Pomoć civilne zaštite može se zatražiti za sve ove izvanredne situacije kao dopuna intervencijskim sposobnostima pogođene države.

(7) Prevencija je od velikog značaja u zaštiti od elementarnih nepogoda, tehnoloških i ekoloških katastrofa i zahtijeva razmatranje daljnjih aktivnosti. Doprinosom daljnjem razvoju sustava otkrivanja i ranog uzbunjivanja Zajednica treba pomoći državama članicama u smanjivanju vremena odziva na intervenciju u katastrofama i uzbunjivanju državljana EU-a. Ovim se sustavima trebaju uzeti u obzir i nadograđivati postojeći informacijski izvori.

(8) Treba poduzeti pripremne mjere na razini država članica i Zajednice kako bi se omogućila brza mobilizacija i koordinacija intervencijskih timova koji pružaju pomoć u izvanrednoj situaciji uz obveznu fleksibilnost i osigurala, putem programa osposobljavanja, učinkovita intervencijska sposobnost i komplementarnost timova za procjenu i/ili koordinaciju i intervenciju kao i drugih resursa, prema potrebi.

(9) Ostale pripremne mjere uključuju združivanje informacija koje se odnose na potrebne medicinske resurse i poticanje uporabe najnovijih tehnoloških dostignuća. Te informacije odnose se na medicinske resurse koje države članice mogu na dobrovoljnoj osnovi staviti na raspolaganje za zaštitu javnog zdravlja na temelju zahtjeva za pomoć u okviru Mehanizma. U skladu s člankom 296. Ugovora o osnivanju Europske zajednice niti jedna država članica nije dužna dostaviti informacije za koje smatra da bi njihovo otkrivanje bilo protivno bitnim interesima njezine sigurnosti.

(10) Treba razmotriti razvoj dodatnih modula civilne zaštite za akcije pružanja pomoći koji se sastoje od resursa jedne ili više država članica, a kojima je cilj potpuna interoperabilnost kako bi se doprinijelo razvoju sposobnosti civilne zaštite za brzu intervenciju. Moduli su ustrojeni na razini država članica koje ih usmjeravaju i njima zapovijedaju.

(11) U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste, koja ima ili može imati prekogranični učinak ili koja može rezultirati pozivom za pomoć od jedne ili više država članica, postoji potreba za davanjem relevantne obavijesti putem uspostavljenog pouzdanog zajedničkog sustava obavješćivanja i informiranja u izvanrednim situacijama.

(12) Mehanizam treba omogućiti mobilizaciju i olakšati koordinaciju akcija pomoći kako bi se osigurala bolja zaštita prvenstveno ljudi, ali i okoliša i imovine, uključujući kulturnu baštinu, te time smanjiti ljudske žrtve, ozljede, materijalnu štetu, gospodarske štete i štete po okoliš, da bi postizanje ciljeva socijalne kohezije i solidarnosti učinio opipljivijima. Pojačana suradnja u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite treba se temeljiti na strukturi civilne zaštite Zajednice koja se sastoji od centra za monitoring i informiranje i zajedničkog komunikacijsko-informacijskog sustava kojima upravlja Komisija i kontaktne točke u državama članicama. Njome se treba osigurati okvir za prikupljanje provjerenih informacija o izvanrednim situacijama koje bi se slale državama članicama te za razmjenu iskustava stečenih u akcijama.

(13) Kontaktne točke u državama članicama trebaju biti u stanju pružiti informacije o raspoloživoj pomoći civilne zaštite, kada to zatraži pogođena zemlja, uključujući i informaciju o raspoloživosti vojnih sredstava i sposobnosti.

(14) Raspoloživost adekvatnih prijevoznih sredstava treba poboljšati u svrhu razvoja sposobnosti za brzu intervenciju na razini Zajednice. Zajednica treba pružiti potporu i nadopuniti nastojanja država članica kroz olakšavanje združivanja prijevoznih resursa država članica ili doprinosa, prema potrebi, financiranju dodatnih prijevoznih sredstava.

(15) Kod akcija pružanja pomoći civilne zaštite izvan Zajednice, Mehanizmom treba olakšati i poduprijeti aktivnosti Zajednice i država članica. Akcije pružanja pomoći izvan Zajednice mogu se voditi ili samostalno, ili kao doprinos operaciji koju vodi međunarodna organizacija, u kojem slučaju Zajednica treba razviti odnose s relevantnim međunarodnim organizacijama.

(16) Ujedinjeni narodi, gdje su prisutni, u trećim zemljama imaju ulogu cjelokupnog koordinatora akcija pružanja pomoći. Pružanje pomoći civilne zaštite u okviru Mehanizma treba se koordinirati s Ujedinjenim narodima i drugim relevantnim međunarodnim subjektima s ciljem povećanja iskoristivosti raspoloživih sredstava i izbjegavanjem nepotrebnog udvostručavanja napora. Pojačana koordinacija pomoći civilne zaštite kroz Mehanizam preduvjet je za pružanje potpore cjelokupnoj koordinaciji i osiguravanje sveobuhvatnog europskog doprinosa cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći. U težim izvanrednim situacijama kada se pomoć pruža i u okviru Mehanizma, i u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. koja se odnosi na humanitarnu pomoć [1], Komisija bi trebala osigurati učinkovitost, usklađenost i komplementarnost cjelokupne intervencije Zajednice.

(17) Mehanizam također može biti sredstvo za olakšavanje i podupiranje upravljanja krizom u skladu sa Zajedničkom deklaracijom Vijeća i Komisije od 29. rujna 2003. godine o upotrebi Mehanizma Zajednice za civilnu zaštitu u upravljanju u krizama kao što je navedeno u glavi V. Ugovora o Europskoj uniji. Ova Odluka ne dovodi u pitanje nadležnosti i ulogu predsjedništva u upravljanju u krizama iz navedene glave.

(18) Mehanizam se može koristiti i u pružanju konzularne pomoći građanima EU-a u težim izvanrednim situacijama u trećim zemljama, vezano uz aktivnosti civilne zaštite, ako to zahtijevaju konzularne vlasti države članice.

(19) Tamo gdje se smatra da je primjerena upotreba vojnih sredstava i snaga, suradnja s vojskom provodi se u skladu s načinima, postupcima i kriterijima koje je postavilo Vijeće ili njegovo nadležno tijelo za stavljanje vojnih sredstava i snaga potrebnih za zaštitu civilnog stanovništva na raspolaganje Mehanizmu.

(20) Korištenje vojnih sredstava i snaga treba biti u skladu s načelima relevantnih smjernica Ujedinjenih naroda.

(21) Treba se omogućiti sudjelovanje država kandidatkinja i suradnja s ostalim trećim zemljama te međunarodnim i regionalnim organizacijama.

(22) Mjere potrebne za provedbu ove Odluke trebaju se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. godine o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [2].

(23) Cilj ove odluke, to jest omogućiti jačanje suradnje između Zajednice i država članica u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite u slučaju težih izvanrednih situacija ili neposredne opasnosti od istih, ne može u dovoljnoj mjeri postići sama država članica, te prema tome, zbog razmjera ili učinaka predloženih djelovanja, a uzimajući u obzir koristi koje proizlaze iz djelovanja Mehanizma u smislu smanjenja ljudskih žrtava i materijalne štete, taj cilj je moguće bolje postići na razini Zajednice.

Ako teža izvanredna situacija nadilazi intervencijske sposobnosti države članice, ta država treba imati mogućnost obratiti se Mehanizmu za dopunu svojih resursa civilne zaštite. Zajednica stoga može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom razmjernosti kako je utvrđeno u tom članku člankom, ova Odluka ne prelazi okvire onoga što je potrebno za postizanje tog cilja.

(24) Ugovor o osnivanju Europske zajednice i Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju ne predviđaju ovlasti za donošenje ove Odluke osim onih u članku 308. i članku 203.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

POGLAVLJE I.

Predmet i opseg

Članak 1.

1. Osniva se Mehanizam Zajednice kojim se omogućava jačanje suradnje između Zajednice i država članica u akcijama pružanja pomoći civilne zaštite u slučaju težih izvanrednih situacija ili neposredne opasnosti od istih (dalje u tekstu: Mehanizam).

2. Zaštita koju pruža Mehanizam prvenstveno obuhvaća ljude, ali i okoliš i imovinu, uključujući kulturnu baštinu, u slučaju elementarnih nepogoda i nesreća izazvanim ljudskim djelovanjem, terorističkih čina te tehnoloških, radioloških i ekoloških nesreća, uključujući iznenadna onečišćenja mora, koje se događaju unutar ili izvan Zajednice, uzimajući u obzir i posebne potrebe izoliranih, najudaljenijih i drugih područja ili otoka Zajednice.

[1] SL L 163, 2.7.1996., str. 1., Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

[2] SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

Mehanizam ne utječe na obveze iz postojećeg relevantnog zakonodavstva Europske zajednice ili Europske zajednice za atomsku energiju, te važećih međunarodnih sporazuma.

Članak 2.

Mehanizam se sastoji od niza elemenata i aktivnosti, uključujući:

1. određivanje intervencijskih jedinica i druge intervencijske potpore koji su na raspolaganju državama članicama u akcijama pružanja pomoći u slučaju izvanrednih situacija;

2. uspostavu i provedbu programa osposobljavanja intervencijskih jedinica i druge intervencijske potpore, te stručnjaka za timove koji su odgovorni za procjenu i/ili koordinaciju (dalje u tekstu: timovi za procjenu i/ili koordinaciju);

3. radionice, seminare i pilot projekte o važnijim aspektima intervencija;

4. osnivanje i upućivanje timova za procjenu i/ili koordinaciju;

5. osnivanje i upravljanje Centrom za praćenje i informiranje (MIC), koji je dostupan i sposoban reagirati 24 sata dnevno, a koji državama članicama i Komisiji služi za potrebe Mehanizma;

6. osnivanje i upravljanje Zajedničkim komunikacijsko-informacijskim sustavom u izvanrednim situacijama (CECIS) s ciljem omogućivanja komunikacije i razmjene informacija između MIC-a i kontaktnih točaka u državama članicama;

7. doprinos razvoju sustava detekcije i ranog upozoravanja u slučaju katastrofe koje mogu pogoditi državno područje država članica, da bi se omogućila brza intervencija država članica i Zajednice, te njihovom uspostavljanju putem studija i procjena potreba i provedivosti tih sustava i putem aktivnosti kojima se potiče njihovo međusobno povezivanje i povezivanje s MIC-om i CECIS-om. Ti sustavi uzimaju u obzir i nadograđuju se na postojeće informacijske izvore te izvore praćenja i detekcije;

8. potporu državama članicama u dobivanju pristupa resursima opreme i prijevoza i to:

   (a) pružanjem i razmjenom informacija o opremi i prijevoznim sredstvima koja se mogu staviti na raspolaganje državama članicama, s ciljem lakšeg združivanja takve opreme i prijevoznih sredstava;

   (b) pružanjem pomoći državama članicama u identificiranju i olakšavanju njihovog pristupa prijevoznim sredstvima koja mogu biti na raspolaganju iz drugih izvora, uključujući i komercijalno tržište;

   (c) pružanjem pomoći državama članicama u identificiranju opreme koja može biti na raspolaganju iz drugih izvora uključujući komercijalno tržište;

9. nadopunjavanje prijevoznih sredstava države članice dodatnim prijevoznim sredstvima potrebnim za brzu intervenciju u slučaju težih izvanrednih situacija;

10. pružanje potpore konzularnoj pomoći građanima EU-a u težim izvanrednim situacijama u trećim zemljama, vezano uz aktivnosti civilne zaštite, ako to zatraže konzularne vlasti države članice;

11. druge aktivnosti pružanja potpore i dodatne aktivnosti koje su potrebne u okviru Mehanizma kako je navedeno u članku 4. Odluke Vijeća 2007/162/EZ, Euratom od 5. ožujka 2007. godine o uspostavi Financijskog instrumenta za civilnu zaštitu ([1]).

Članak 3.

U smislu ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „teža izvanredna situacija" znači situacija koja ima ili može imati nepovoljan utjecaj na ljude, okoliš ili imovinu i zbog koje se može uputiti poziv za pomoć u okviru Mehanizma;

2. „intervencija" znači radnja koja se poduzima u okviru Mehanizma tijekom teže izvanredne situacije ili nakon nje radi ublažavanja njezinih neposrednih posljedica;

3. „pripravnost" znači stanje spremnosti i sposobnosti ljudskih i materijalnih sredstava koja omogućuju njihovu učinkovitu i brzu intervenciju na izvanrednu situaciju, a rezultat je unaprijed provedenih aktivnosti;

4. „rano upozorenje" znači pravodobno i učinkovito pružanje informacija kako bi se provele mjere za izbjegavanje rizika, ili za njegovo smanjivanje, te osigurala pripravnost za učinkovitu intervenciju;

([1]) SL L 71, 10.3.2007., str. 9.

5. „modul” znači samodostatni i autonomni dogovor o sposobnostima država članica unaprijed definiranih zadataka i potreba ili mobilna operativna jedinica država članica koji predstavlja kombinaciju ljudskih i materijalnih sredstava, koji se mogu opisati u smislu svojih intervencijskih kapaciteta ili zadaće(a) koje mogu obaviti.

POGLAVLJE II.

Pripravnost

Članak 4.

1. Države članice unaprijed određuju intervencijske jedinice ili module unutar svojih nadležnih službi, a posebno svojih službi civilne zaštite i drugih službi za izvanredne situacije, koji mogu biti na raspolaganju za intervenciju ili se mogu organizirati u vrlo kratkom roku radi slanja, uglavnom u roku od 12 sati od zahtjeva za pomoć. Uzimaju u obzir da sastav jedinica ili modula treba ovisiti o vrsti izvanredne situacije i posebnim potrebama u toj situaciji.

2. Države članice odabiru stručnjake koje se može pozvati i uputiti na mjesto nesreće u timu za procjenu i/ili koordinaciju.

3. Države članice na dobrovoljnoj osnovi rade na izradi modula, posebno da bi zadovoljile prioritetne intervencijske i potrebe potpore u okviru Mehanizma, a koji su:

(a) sastavljeni od resursa jedne ili više država sudionica Mehanizma;

(b) u stanju obaviti zadaće u području intervencije;

(c) u stanju obaviti svoje zadaće u skladu s priznatim međunarodnim smjernicama i prema tome mogu:

i. biti upućeni u vrlo kratkom roku nakon zahtjeva za pomoć;

ii. raditi samodostatno i autonomno određeno vremensko razdoblje, ako je to potrebno zbog okolnosti na terenu;

(d) interoperabilni s ostalim modulima;

(e) prošli obuku i vježbe u svrhu ispunjavanja zahtjeva interoperabilnosti iz točke (a) i (d);

(f) stavljeni pod vodstvo osobe koja je odgovorna za njihovo djelovanje;

(g) sposobni pružiti pomoć drugim tijelima EU-a i/ili međunarodnim institucijama, a posebno Ujedinjenim narodima.

4. Države članice razmatraju mogućnost pružanja, prema potrebi, druge intervencijske potpore koju nadležne službe mogu staviti na raspolaganje, kao što je specijalizirano osoblje i oprema za posebne izvanredne situacije te traženja resursa koje mogu pružiti nevladine organizacije ili drugi relevantni subjekti.

5. Države članice koje to žele, mogu, ovisno o sigurnosnim ograničenjima, pružiti informaciju o relevantnim vojnim sredstvima i snagama koje se mogu koristiti kao krajnje sredstvo kao dio pružanja pomoći civilne zaštite putem Mehanizma, kao što su prijevoz te logistička i medicinska pomoć.

6. Države članice pružaju relevantne opće informacije o jedinicama, stručnjacima, modulima i drugoj intervencijskoj potpori iz stavka 1. do 4. ovog članka u roku od 6 mjeseci od donošenja ove Odluke i prema potrebi ažuriraju ove informacije, kao i one o medicinskim resursima iz članka 5. stavka 6.

7. Države članice, uz potporu Komisije, ako to zatraže, poduzimaju potrebne mjere s ciljem osiguranja pravodobnog prijevoza pomoći civilne zaštite koju one pružaju.

8. Države članice određuju kontaktne točke i o tome izvješćuju Komisiju.

Članak 5.

Komisija obavlja sljedeće zadatke:

1. uspostava i upravljanje MIC-om;

2. uspostava i upravljanje CECIS-om;

3. doprinos razvoju sustava detekcije i ranog upozoravanja u slučaju katastrofe kako je utvrđeno u članku 2. stavku 7.;

4. uspostava sposobnosti mobiliziranja i upućivanja, što je prije moguće, malih timova stručnjaka odgovornih za:

(a) procjenu potreba civilne zaštite države koja traži pomoć s obzirom na pomoć koju države članice i Mehanizam mogu staviti na raspolaganje;

(b) olakšavanje, kada je to potrebno, koordinacije akcija pružanja pomoći civilne zaštite na terenu i povezivanje, kada je to nužno i primjereno, s nadležnim tijelima države koja traži pomoć.

5. uspostava programa osposobljavanja, s ciljem poboljšanja koordinacije akcija pružanja pomoći civilne zaštite osiguravanjem kompatibilnosti i komplementarnosti između intervencijskih jedinica i modula iz članka 4. stavka 1. ili, prema potrebi, drugih vrsta intervencijske potpore kako je navedeno u članku 4. stavku 4., te poboljšanjem kompetencije stručnjaka iz članka 4. stavka 2. Program uključuje zajedničke tečajeve i vježbe te sustav razmjene stručnjaka pomoću kojeg bi se pojedince moglo upućivati u druge države članice.

6. združivanje i prikupljanje informacija o sposobnostima država članica za održavanje proizvodnje seruma i cjepiva ili drugih potrebnih medicinskih sredstava te o njihovim zalihama koje se mogu staviti na raspolaganje u slučaju intervencije.

7. uspostava programa iskustava stečenih na intervencijama provedenim u okviru Mehanizma i širenje tih iskustava informacijskim sustavom;

8. poticaj i promicanje uvođenja i upotrebe novih tehnologija za Mehanizam;

9. poduzimanje mjera navedenih u članku 2. stavcima 8. i 9.;

10. uspostava sposobnosti za pružanje temeljne logističke potpore stručnjacima za procjenu i/ili koordinaciju;

11. poduzimanje bilo kojih drugih pratećih i dodatnih aktivnosti potrebnih u okviru Mehanizma kako je navedeno u članku 4. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.

POGLAVLJE III.

Intervencija

Članak 6.

1. U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste, koja ima ili može imati prekogranične posljedice, država članica u kojoj se dogodila izvanredna situacija bez odlaganja podnosi obavijest Komisiji i one države članice koje bi mogle biti pogođene tom izvanrednom situacijom.

Prvi podstavak ne primjenjuje se kada je obveza obavješćivanja već određena relevantnim zakonodavstvom Europske zajednice ili Europske zajednice za atomsku energiju ili važećim međunarodnim ugovorima.

2. U slučaju teže izvanredne situacije unutar Zajednice ili neposredne opasnosti od iste koja može rezultirati pozivom za pomoć jedne ili više država članica, država članica u kojoj se izvanredna situacija dogodila bez odlaganja podnosi obavijest Komisiji kada se može očekivati zahtjev za pomoć putem MIC-a, kako bi se omogućilo da Komisija, prema potrebi, o tome izvijesti ostale države članice i aktivira svoje nadležne službe.

3. Obavijesti iz stavka 1. i 2. prema potrebi se šalju putem CECIS-a.

Članak 7.

1. Kada se teža izvanredna situacija dogodi unutar Zajednice, država članica može zatražiti pomoć putem MIC-a ili neposredno od druge države članice. Zahtjev treba biti što je više moguće detaljan.

2. U slučaju podnošenja zahtjeva putem MIC-a, Komisija po zaprimanju zahtjeva, prema potrebi i bez odlaganja:

(a) prosljeđuje zahtjev kontaktnim točkama drugih država članica;

(b) olakšava mobilizaciju timova, stručnjaka, modula i druge intervencijske potpore;

(c) prikuplja potvrđene informacije o izvanrednoj situaciji i šalje ih državama članicama.

3. Svaka država članica kojoj je upućen zahtjev za pomoć bez odlaganja utvrđuje je li u mogućnosti pružiti traženu pomoć te o tome izvješćuje državu koja traži pomoć, bilo putem MIC-a, bilo neposredno, navodeći opseg i uvjete pomoći koju može pružiti. Ako država članica koja nudi pomoć neposredno obavješćuje državu članicu koja traži pomoć, ona o tome obavješćuje i MIC. MIC obavješćuje države članice.

4. Država koja traži pomoć odgovorna je za vođenje intervencija pružanja pomoći. Tijela države koja traži pomoć donose smjernice i, ako je potrebno, utvrđuju granice zadataka dodijeljenih intervencijskim jedinicama ili modulima. Detalji za izvršavanje tih zadataka u nadležnosti su osobe koju je imenovala država članica koja pruža pomoć.

5. Ako država koja traži pomoć zatraži od intervencijskih jedinica da u njezino ime upravljaju intervencijom, jedinice ili moduli drugih država članica i Zajednice nastoje koordinirati svoje intervencije.

6. Ako su poslani timovi za procjenu i/ili koordinaciju, oni olakšavaju koordinaciju između intervencijskih jedinica i veza su s nadležnim tijelima države članice koja traži pomoć.

Članak 8.

1. U slučaju teže izvanredne situacije izvan Zajednice mogu se, na zahtjev, primijeniti odredbe članka 7. u pogledu intervencija pružanja pomoći civilne zaštite izvan Zajednice.

Takve intervencije mogu se voditi kao samostalna intervencija pružanja pomoći ili kao doprinos intervenciji koju vodi neka međunarodna organizacija.

Opseg koordinacije sadržane u ovom članku uključuje samo pomoć koja se pruža putem Mehanizma.

Mjere poduzete prema ovom članku ne dovode u pitanje mjere donesene u glavi V. Ugovora o Europskoj uniji.

2. Kada se pomoć civilne zaštite iz stavka 1. pruža kao odgovor na zahtjev upućen putem MIC-a, država članica koja predsjeda Vijećem Europske unije (dalje u tekstu Predsjedništvo) osigurava cjelokupnu koordinaciju intervencija pružanja pomoći civilne zaštite poštujući ulogu Komisije u operativnoj koordinaciji kako je utvrđeno stavkom 4.

3. S obzirom na političku i stratešku koordinaciju, Predsjedništvo posebno:

(a) procjenjuje primjerenost moguće uporabe Mehanizma kao sredstva za olakšavanje i podupiranje upravljanja krizama;

(b) gdje se to smatra potrebnim, uspostavlja odnos s pogođenom trećom zemljom na političkoj razini i povezuje se s tom državom u svim fazama izvanredne situacije s obzirom na cjelokupni politički i strateški okvir intervencije pružanja pomoći.

Predsjedništvo prema potrebi može zatražiti od druge države članice da u cjelini ili djelomično preuzme odgovornost za političku i stratešku koordinaciju ili zatražiti od Komisije da pruži potporu toj koordinaciji.

4. Operativnu koordinaciju provodi Komisija u bliskoj suradnji s Predsjedništvom u okviru političke i strateške koordinacije iz stavka 3. Operativna koordinacija sastoji se od sljedećih aktivnosti, ovisno o slučaju:

(a) održavanje kontinuiranog dijaloga s kontaktnim točkama država članica kako bi se osigurao učinkovit i koherentan europski doprinos civilne zaštite putem Mehanizma cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći, posebno:

i. obavješćivanje bez odlaganja država članica o zahtjevima za pomoć;

ii. upućivanje timova za procjenu i/ili koordinaciju na teren da procijene stanje i potrebe i/ili olakšaju operativnu koordinaciju pomoći na terenu koja se pruža putem Mehanizma;

iii. izrada procjene potreba u suradnji s timovima za procjenu i/ili koordinaciju i drugim subjektima uključujući druge službe EU-a;

iv. razmjena relevantnih procjena i analiza svih relevantnih subjekata;

v. izrada pregleda pomoći koju su ponudile države članice i drugi izvori;

vi. savjetovanje o vrsti pomoći koja je potrebna kako bi se osiguralo da pomoć civilne zaštite koja se pruža bude u skladu s procjenom potreba;

vii. pomoć u prevladavanju bilo kojih praktičnih poteškoća u pružanju pomoći u područjima kao što su tranzit i carina.

(b) povezuje se s ugroženom trećom zemljom zbog tehničkih detalja kao što su točne potrebe za pomoć, prihvaćanja ponuda i praktičnih dogovora za lokalni prihvat i distribuciju pomoći;

(c) povezuje i surađuje s Uredom Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova (UNOCHA), kada su prisutni, ili drugim relevantnim subjektima doprinoseći cjelokupnim nastojanjima pružanja pomoći povećavanjem sinergije, nastojanjem da se postigne komplementarnost te izbjegavanjem udvostručavanja i praznina;

(d) povezuje se sa svim relevantnim subjektima, posebno u završnoj fazi intervencije pružanja pomoći putem Mehanizma da se olakša primopredaja.

5. Komisija prema potrebi može, od slučaja do slučaja, poduzeti dodatne operativne radnje uz suglasnost Predsjedništva.

6. Komisija može, u bliskoj suradnji s Predsjedništvom, imenovati tim za procjenu situacije i/ili koordinaciju iz stavka 4. a, točke ii. Timovi se sastoje od stručnjaka i vođe tima koje određuju države članice za svaki slučaj posebno. Komisija odabire stručnjake i vođu tima na temelju njihovih kvalifikacija i iskustva, uključujući razinu osposobljavanja Mehanizma koje su polazili, prethodno iskustvo iz misija u okviru Mehanizma ili rada u drugim akcijama u pružanju međunarodne pomoći. Odabir se temelji i na drugim kriterijima, uključujući znanje jezika s ciljem osiguravanja da tim kao cjelina posjeduje sve vještine potrebne za specifične okolnosti.

MIC održava kontakt s timom za procjenu i/ili koordinaciju i pruža im potporu i smjernice.

7. Predsjedništvo i Komisija blisko surađuje i održava stalni dijalog u svim fazama izvanredne situacije vezano uz pružanje pomoći.

Operativna koordinacija u potpunosti se integrira s cjelokupnom koordinacijom koju provodi UNOCHA, kada je prisutna i poštuje vodeću ulogu iste.

Koordinacija putem Mehanizma ne utječe na bilateralne kontakte između država članica sudionica u Mehanizmu i pogođene države, niti na suradnju između država članica i Ujedinjenih naroda. Takvi bilateralni kontakti mogu doprinijeti koordinaciji putem Mehanizma.

Nastoji se postići sinergija i nadopunjavanje s drugim instrumentima Unije ili Zajednice. Posebno, Komisija osigurava komplementarnost i povezanost s aktivnostima unutar Mehanizma i aktivnostima koje se financiraju na temelju Uredbe (EZ) br. 1257/96.

U slučaju da se teža izvanredna situacija dogodi izvan Zajednice, eventualno korištenje vojnih sredstava i snaga dostupnih za pružanje potpore civilnoj zaštiti treba biti u skladu s načelima relevantnih smjernica Ujedinjenih naroda.

8. Koordinacijska uloga Predsjedništva i Komisije iz ovog članka ne utječe na nadležnosti i odgovornosti država članica za svoje jedinice, module i drugu potporu, uključujući vojna sredstva i snage. Posebno, koordinacija Predsjedništva i Komisije ne uključuje zapovijedanje jedinicama, modulima i drugoj vrsti pomoći država članica, a koji su razmješteni na terenu na dobrovoljnoj osnovi u skladu s koordinacijom na razini glavnih stožera i na terenu.

9. S ciljem omogućivanja koordinacije iz stavaka 1. do 8. i osiguravanja sveobuhvatnog doprinosa u cjelokupnim nastojanjima u pružanju pomoći:

(a) sve države članice koje pružaju pomoć civilne zaštite iz stavka 1. kao odgovor na zahtjev za pomoć upućen putem MIC-a, stalno obavješćuje MIC o svojim aktivnostima;

(b) jedinice i moduli država članica koji na terenu sudjeluju u pružanju pomoći putem MIC-a, povezuju se s MIC-ovim timom za procjenu i/ili koordinaciju na terenu.

Članak 9.

Komisija može podržati i nadopuniti pomoć civilne zaštite koju pružaju države članice u kontekstu Mehanizma poduzimajući mjere navedene u članku 2. stavcima 8. i 9.

POGLAVLJE IV.

Završne odredbe

Članak 10.

Sudjelovanje u Mehanizmu otvoreno je za države kandidatkinje.

Ostale treće zemlje kao i međunarodne ili regionalne organizacije mogu surađivati u aktivnostima u okviru Mehanizma kada to dopuštaju sporazumi sklopljeni između tih trećih zemalja ili organizacija i Zajednice.

Članak 11.

Radi primjene ove Odluke, države članice imenuju nadležno tijelo i o tome obavješćuju Komisiju.

Članak 12.

Komisija u skladu s postupcima navedenim u članku 13. stavku 2. utvrđuju provedbena pravila, posebno o sljedećim stvarima:

1. resursima raspoloživim za pružanje pomoći, kako je predviđeno člankom 4.;

2. MIC-u, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 5.;

3. CECIS-u, kako je predviđeno člankom 2., stavkom 6.;

4. timovima za procjenu i/ili koordinaciju, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 4., uključujući kriterije za odabir stručnjaka;

5. programu osposobljavanja, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 2.;

6. modulima, kako je predviđeno člankom 4. stavkom 3.;

7. sustavima za detekciju i rano upozoravanje, kako je predviđeno člankom 2. stavkom 7.;

8. informacijama o medicinskim sredstvima, kako je predviđeno člankom 5. stavkom 6.;

9. intervencijama unutar Zajednice, kako je predviđeno člankom 7., kao i intervencijama izvan Zajednice, kako je predviđeno člankom 8.

Članak 13.

1. Komisiji pruža pomoć odbor koji se osniva u skladu s člankom 13. Odluke 2007/162/EZ, Euratom.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Razdoblje utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

Članak 14.

Komisija ocjenjuje primjenu ove Odluke svake treće godine od datuma obavijesti, a zaključke te ocjene prenosi Europskom parlamentu i Vijeću.

Zaključci se prema potrebi šalju s prijedlozima za izmjene ove Odluke.

Članak 15.

Odluka 2001/792/EZ, Euratom stavlja se izvan snage.

Upućivanje na Odluku stavljenu izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Odluku i tumači se u skladu s korelacijskom tablicom koja se nalazi u Prilogu.

Članak 16.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. studenoga 2007.

Za Vijeće

Predsjednik

R. PEREIRA

PRILOG

Korelacijska tablica

Odluka Vijeća 2001/792/EZ,Euratom	Ova Odluka
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2. prvi i drugi podstavak	Članak 1. stavak 2. prvi i drugi podstavak
Članak 1. stavak 2. treći podstavak	Uvodna izjava 4, druga rečenica
Članak 1. stavak 3. uvodna rečenica	Članak 2. uvodna rečenica
Članak 1. stavak 3. prva alineja	Članak 2. točka (1)
Članak 1. stavak 3. druga alineja	Članak 2. točka (2)
Članak 1. stavak 3. treća alineja	Članak 2. točka (3)
Članak 1. stavak 3. četvrta alineja	Članak 2. točka (4)
Članak 1. stavak 3. peta alineja	Članak 2. točka (5)
Članak 1. stavak 3. šesta alineja	Članak 2. točka (6)
—	Članak 2. točka (7)
—	Članak 2. točka (8)
—	Članak 2. točka (9)
—	Članak 2. točka (10)
Članak 1. stavak 3. sedma alineja	Članak 2. točka (11)
—	Članak 3
Članak 2. stavak 1.	Članak 6. stavci 1. i 2.
Članak 2. stavak 2.	Članak 6. stavak 3.
Članak 3. uvodna rečenica	—
Članak 3. točka (a)	Članak 4. stavak 1.
Članak 3. točka (b)	Članak 4. stavak 2.
—	Članak 4. stavak 3.
Članak 3. točka (c)	Članak 4. stavak 6.
Članak 3. točka (d)	Članak 4. stavak 4.
—	Članak 4. stavak 5.
—	Članak 4. stavak 7.
Članak 3. točka (e)	Članak 4. stavak 8. i članak 11.
Članak 4. uvodna rečenica	Članak 5. uvodna rečenica
Članak 4. točka (a)	Članak 5. točka 1.
Članak 4. točka (b)	Članak 5. točka 2.
—	Članak 5. točka 3.
Članak 4. točka (c)	Članak 5. točka 4.
Članak 4. točka (d)	Članak 5. točka 5.
Članak 4. točka (e)	Članak 5. točka 6.

Odluka Vijeća 2001/792/EZ,Euratom	Ova Odluka
Članak 4. točka (f)	Članak 5. točka 7.
Članak 4. točka (g)	Članak 5. točka 8.
Članak 4. točka (h)	Članak 5. točka 9.
—	Članak 5. točka 10.
—	Članak 5. točka 11.
Članak 5. stavak 1.	Članak 7. stavci 1. i 2.
Članak 5. stavak 2.	Članak 7. stavak 3.
Članak 5. stavak 3.	Članak 7. stavak 4.
Članak 5. stavak 4.	Članak 7. stavak 5.
Članak 5. stavak 5.	Članak 7. stavak 6.
Članak 6. prvi podstavak	Članak 8. stavak 1.
Članak 6. drugi podstavak	Članak 8. stavci od 2. do 9.
—	Članak 9.
Članak 7.	Članak 10. prvi podstavak
—	Članak 10. drugi podstavak
Članak 8. stavak 1.	—
Članak 8. stavak 2. uvodna rečenica	Članak 12. uvodna rečenica
Članak 8. stavak 2. točka (a)	Članak 12. točka (1)
Članak 8. stavak 2. točka (b)	Članak 12. točka (2)
Članak 8. stavak 2. točka (c)	Članak 12. točka (3)
Članak 8. stavak 2. točka (d)	Članak 12. točka (4)
Članak 8. stavak 2. točka (e)	Članak 12. točka (5)
—	Članak 12. točka (6)
—	Članak 12. točka (7)
Članak 8. stavak 2. točka (f)	Članak 12. točka (8)
Članak 8. stavak 2. točka (g)	Članak 12. točka (9)
Članak 9. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 9. stavak 2.	—
Članak 9. stavak 3.	Članak 13. stavak 2.
Članak 9. stavak 4.	
Članak 10.	Članak 14.
—	Članak 15.
Članak 11.	—
Članak 12.	Članak 16.